

Dynamo med åbent hjerte

En dynamo - politisk, forretningsmæssigt og menneskeligt.

Men også en mand med et åbent hjerte, stærke følelser og et engagement i sine omgivelser.

Sådan fremstår den nyeste politiske tyfon i Horsens, direktør for Horsens Lavpristømmerhandel, Mogens Turup (Andersen).

Han er byråds-aktuel med sin Kreativitetslisten - og han vil ene mand, dog i valgforbund med Trivselspartiets Marie Quorning - søge at skaffe de 1300-1400 stemmer, der skal til for at sikre ham en plads i den 25 personer store byrådsal i Horsens.

Politisk står Mogens Turup for nogle utraditionelle forslag, som er særdeles håndgribelige. »Fut i fejemoget« er et af hans temaer, og han siger bramfrit, at han gerne vil pensionere størsteparten af det nuværende byråd, for mange har siddet for længe og uden kontakt med erhvervslivet.

Forretningsmæssigt har Turup også stået for noget utraditionelt: Med kun syvotte personer ansat driver Mogens Turup i dag tre lavpristømmerhandlere, nemlig i Århus, Kolding og så Horsens. Lave omkostninger kombineret med et nøje afgrænset varesortiment - få varer, der dækker et bredt behov - er baggrunden for, at Turup kan sætte kraft bag ordet »lavpris«.

Ude omkring har Turup derimod haft høj profil med engagementer i både et fejlslagent forsøg på at starte en glasuldfabrik samt et eventyr i de baltiske lande, som nu er slut - Turup følte sig snydt af balternes forretningsmoral og har afviklet ethvert engagement med Baltikum.

Nu er Turup ved at slå sig lidt til ro - og derfor føler han, at han har tid og overskud til det politiske.

- Jeg arbejder intenst hver dag kl. 10-15. Så har mine afdelingsledere hørt nok på mig, siger Mogens Turup.

Mogens Turup.

DAGENS PORTRÆT

Så der er tid til lidt politisk ping-pong - hvis vælgerne altså vil.

Menneskeligt står Mogens Turup i øjeblikket i sit livs måske alvorligste krise: Turup-familien har over en kam skippet vennerne, fordi Mogens og Dorthe Turup følte, at de fik for lidt igen - de gav mere, end de fik.

- Jeg følte ikke, at jeg i tilstrækkelig grad var deres ven, mens de omvendt nok var mine venner. Jeg lægger mere vægt på venskaber end på alt andet, men et venskab kræver to-vejs-kommunikation og -handling.

- Da vi gav vores venner besked om vores syn på sagen, svarede de bare: Nå! Det bekræftede vores værste anelser. Havde de sagt, at det var urimeligt, det ville de ikke finde sig i, så ville det have været et signal til os om, at de ville noget med venskabet. Men vi fik intet signal, og det har vi valgt at tage konsekvensen af, siger Mogens Turup, der dog ikke har lukket alle døre for sine - tidligere - venner.

En af de tidligere venner ser lidt anderledes på sagen: Mogens Turup vil gerne »eje« mennesker - og det skal han ikke have lov til. Derfor har vennerne for en

stund lagt ham på is for på denne måde at straffe ham.

Problemet for Turup er, mener en velunderrettet kilde, at følelserne tit løber af med ham. Han kommer til at blande sig i ting, han ret beset ikke har noget med at gøre. Og han mister somme tider interessen for en sag og bliver ligegyldig.

Det sidste beskrives som hans største fejl.

Men Mogens Turup får også påhægtet ordene initiativrig, idérig og følsom.

Hans lidt barske facon er et skjold - erkender han også selv. Indeni er han lige så blød som alle andre. Kniber en tåre, når det går galt i »Liv eller død« på tv, nøjagtigt som det store flertal.

- Når nogen bliver stødt af det, jeg siger, skyldes det nok, at de opfatter mine ord forkert. De forstår ikke, hvad jeg i virkeligheden mener. Jeg pakker ikke mine meninger ind, men siger tingene ligeud. Jeg kan simpelt hen ikke gøre det på andre måder, siger Mogens Turup.

Han er selvlært af den gamle skole - ud af 7. klasse, udlært tømrer - og har så knoklet deruda' og opad til det, han har nået i dag. En sælger af Guds nåde, der aldrig går af vejen for en god handel. Hvert år drager han Europa rundt for at snuse sig frem til gode tilbud og nye leverandører.

På et tidspunkt læste han økonomi på handelsskolen - men det blev for teoretisk.

Når han ikke er på en af sine tømmerhandlere, nyder Turup at køre tur i sin bil - gerne med hustruen Dorthe, og gerne med en afstikker til en lille kro, hvor der kan nydes en god bid mad.

Mogens Turup betegnes som en levemand, der ikke nægter sig selv nogle af livets goder. Når han ellers har råd til dem. For et par år siden var der lavvande i kassen med betalingsstandsning, men denne situation er nu historie, og Turup regner med at komme ud af 1993 med et pænt overskud. (hj)